

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1521. usque ad annum 1525

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118472

§. 100. Parlamenti edictum de ejus sententia executioni danda circa
Abbatiam S. Euortii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66495](#)

si vero Aurelianensis Curiæ Præsidialis ^{Sæcul. XVI.}
Ministri Parlamento morem gerere recu- ^{A.C. 1525.}
sarent, nullum magis expeditum reme-
dium occurrere ajebat, quam si lata in
eos sententia carceri mandarentur.

§. C.

*Parlamenti edictum de ejus sententia
executioni danda circa Abbatiam
S. Euortii.*

Supplicaverat Reginæ Parliamentum,
ut Cancellarium ad Curiam remitte-
ret; illa vero acceptis hisce literis re-
posuit, jussitque, ut Parliamentum prius
hujus petiti rationem redderet; hanc
ob rem quidam hujus Curiæ Senatores
ad Regni Administratricem alegati fue-
re. Evidem Lisetus libellos, quos con-
tra Cancellarium scripserat, excusare ag-
grediebatur, verum Curia quantocius ei
reposuit, ea, quæ muneric sui essent,
perficeret. Postmodum die quinta Se-
ptembris Parliamentum promulgato edi-
cto sanxit, ut cuncta ejus decreta in cauf-
sa Abbatiae S. Euortii omnino executio-
ni mandarentur, insuperhabitibus omni-
bus, quæ supremus Regis Senatus op-
poneret, cuius Procurator Generalis in
jus vocatus sese coram Parlamento siste-
ret. Præterea Generali Parlamenti Pro-
curatori inhibitum, ne in supremo Con-

M m 5

filio

Sæcul. XVI. filio compareret, ad Reginam tamen
 A C. 1524. Parlamentum Deputatos, qui suorum
 edictorum executionem fieri, ab ea ro-
 garent, decrevit, scripsitque ad Prin-
 cipes, Duces, & Pares Franciæ, quo-
 rum potens apud Regni Administratricem
 patrocinium exorabat, eisque persua-
 dere conabatur, ut eandem ad tuendam
 Parlamenti auctoritatem inducerent,
 præterea hos Principes rogabant, ut
 congregationi, quæ altera post festum
 S. Martini die celebraretur, assisterent,
 ibique cum Parlamenti membris de gra-
 viSSimis omnino negotiis conferrent.
 Tandem concluserunt, Cancellarium,
 si usque ad decimam quintam Decem-
 bris diem comparere differret, lata in
 eum sententia omnino cogendum, ut
 sese judicio sifteret.

Illuxerat dies festus S. Martini, cum
 Bardus Præses, postquam demandatum
 sibi negotium apud Reginam perfecerat,
 Curiæ exponeret, Regni Administratri-
 cem de Parlamenti temeritate graviter
 conquestam¹, eoquod hoc Tribunal, in-
 quiebat illa, potestatem sibi a Rege Fi-
 lio suo datam, restringere præsumeret,
 seque negotiis, quæ tamen illud mini-
 me spectarent, ingereret. Retulit pa-
 riter Bardus cuncta, quæ Regina spe-
 ciatim de exorta ob Senonensem Archi-
 episco-

episcopatum, necnon ob Abbatias S. Benedicti ad Ligerim, & Aurelianensem S. Euortii contentione edixerat; Sæcul. XVI.
A.C. 1525.
 percepta horum relatione Parliamentum datis literis Reginam rogabat, ut sua auctoritate magni Consilii acta interrumpi juberet, vicissim vero Parliamentum, se quoque hucusque gesta suspensurum pollicebatur, addens, nunquam sibi in mentem venisse, ut facultatem a Rege illius Filio, qui se absente illam Regni Administratricem constituisse, Reginæ concessam limitaret, præterea etiam asserebat, quod nunquam injuriam Cancellario inferre ullo pacto voluerit, sed eum ad Parliamentum vocando unice intenderit, ut cum eo quædam summi momenti negotia pacifice componeret. Hæc lis per aliquot menses suspensa permanuit.

§. CI.

Fædus a Venetis Cæsarem totius Europæ potentissimum pertimentibus adversus eum sancitum.

Interea Veneti Papiensis victoriæ terrorе vehementer perculsi verebantur, ne Cæsar, cum potentissimus esset redditus, totam Italiam victricibus suis armis subjicere moliretur; quapropter summo Pontifici exponebant, se fœdus contra